

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29 /07/2019

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: **2411**

ΤΜΗΜΑ : Α3 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604536
Φαξ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 19/04/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ**, Δ.Ο.Υ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, με έδρα, κατά δήλωσή της με την ενδικοφανή προσφυγή της, το Ηράκλειο Κρήτης, με κατάσταση κείμενο στο, νόμιμα εκπροσωπούμενης, επίσης με την ενδικοφανή προσφυγή της, κατά της πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) με αριθμό δήλωσης ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)/2019 και αριθμό ειδοποίησης/2019, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) με αριθμό δήλωσης

ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)/2019 και αριθμό ειδοποίησης/2019, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΡΑΚΛΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 19.04.19 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝΦΙΑ) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με αριθμό δήλωσης ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝΦΙΑ)/2019 και αριθμό ειδοποίησης/19 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΕΝΦΙΑ ποσού 16.359,34 € (κύριος φόρος), πλέον 2.508,90 € (συμπληρωματικός φόρος), προσαυξήσεις τόκοι & τέλη 7.162,38 € δηλαδή συνολικού ποσού 26.030,62 €, για τα δικαιώματα που είχε επί ακινήτων την 01.01.2014

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους λόγους.

1) Παραβίαση της νόμιμης υποχρέωσης της φορολογικής Διοίκησης να συνδέσει μηχανογραφικά την δήλωση ΕΝΦΙΑ του έτους 2014.

2) Παραβίαση των αρχών της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης . Πραγματοποίηση λανθασμένης μηχανογραφικής επεξεργασίας της δήλωσης Ε9 από την Φορολογική Αρχή και καταχρηστικός χαρακτηρισμός του ακινήτου της προσφεύγουσας ως μη δηλωθέντος.

3) Παραβίαση της αρχής της χρηστής Διοίκησης με αδικαιολόγητη καθυστέρηση δράσης αυτής και παράλειψη της στην συνέχεια να εκδώσει ΕΝΦΙΑ 2014 του ακινήτου της προσφεύγουσας λόγω μη εντοπισμού αυτού.

4) Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς την Δημόσια Διοίκηση και την αρχή της Επιδέικειας. Η φορολογική Αρχή αν και είχε τη δυνατότητα να διενεργήσει έλεγχο της δήλωσης Ε9 της προσφεύγουσας και να συντάξει έκθεση ελέγχου με την οποία θα παρέχονταν έγγραφες οδηγίες προς αυτήν αναφορικά με την φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας , παράβλεψε το γεγονός ότι η συνεχής και νομότυπη υποβολή των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης από πλευράς της προσφεύγουσας που εκάστοτε απαιτούνταν και στις οποίες ανταποκρινόταν πάντα νόμιμα και εμπρόθεσμα, δικαιολογώντας

ευλόγως την βεβαιότητα της για την συμμόρφωση της στους σχετικούς νόμους και την νομιμότητα των δηλώσεων της.

5) Παραβίαση της αρχής της καλής πίστης. Ειδικότερα η επιλογή της Φορολογικής Αρχής να καθοδηγήσει την προσφεύγουσα, παράτυπα (πουθενά δεν προβλέπεται η παροχή τηλεφωνικών οδηγιών προς του φορολογούμενους) σε ενέργειες που προκαλούν δυσβάσταχτη οικονομικά ζημία, η οποία θα μπορούσε να αποφευχθεί εάν η Διοίκηση ενεργούσε έγκαιρα και μέσα στα πλαίσια της δράσης της, έρχεται σε αντίθεση και με την αρχή της καλής πίστης ως έκφραση της ασφάλειας και του κράτους δικαίου η οποία αποτελεί συνταγματικό κεκτημένο και επιβάλλει στη διοίκηση την τήρηση των κανόνων της επιείκειας και της καλόπιστης εφαρμογής των νόμων, την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των πολιτών, καθώς και την απαγόρευση της αντιφατικής συμπεριφοράς των διοικητικών οργάνων, προκειμένου να αποφεύγονται δυσανάλογες επιβαρύνσεις στον διοικούμενο. Τα υποκειμενικά - εσωτερικά στοιχεία της αρχής αυτής, αγγίζουν την ηθική της Διοίκησης και ιδιαίτερα τη συμπεριφορά της προς τους διοικούμενους.

6) Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Η προσβαλλόμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 αφορά το έτος 2014 και καταλογίζει σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας, πέραν του κύριου και συμπληρωματικού φόρου, , προσαυξήσεις, τόκους και τέλη εκπροθέσμου δήλωσης από το 2014 μέχρι και σήμερα. Η υπέρμετρη επιβάρυνση της προσφεύγουσας παραβιάζει και την **αρχή της αναλογικότητας** η οποία συνδέεται με την αρχή της χρηστής διοίκησης αποσκοπώντας στην προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και στην άμβλυνση των ανεπιεικών αποφάσεων, δεδομένου ότι η αρχή αυτή αποτελεί μέτρο ελέγχου της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης θέτοντας φραγμούς σε αποφάσεις που θίγουν τον πυρήνα συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων

Η υπέρμετρη επιβάρυνση της προσφεύγουσας εταιρείας κατά τα παραπάνω, παραβιάζει και την **αρχή της αναλογικότητας** η οποία συνδέεται με την αρχή της χρηστής διοίκησης αποσκοπώντας στην προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και στην άμβλυνση των ανεπιεικών αποφάσεων, δεδομένου ότι η αρχή αυτή αποτελεί μέτρο ελέγχου της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης θέτοντας φραγμούς σε αποφάσεις που θίγουν τον πυρήνα συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων

Ως προς τον πρώτο και δεύτερο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1, 2 και 3 περ. α' ν. 4223/2013, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο κοινοποίησης στον προσφεύγοντα των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ του Διοικητή της ΑΑΔΕ: «1. **Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. προσδιορίζεται με πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου [...].** 2. Για τον προσδιορισμό

του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2014 λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του ν. 3427/2005 [...]: αα) για τα φυσικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2005 έως και 2014 και ββ) [...]. Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.» έτους 2014, η οποία συντίθεται μηχανογραφικά από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α..

3.α. Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. κάθε επόμενου του 2014 έτους, λαμβάνεται η δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τα στοιχεία των ακινήτων του προηγούμενου έτους με τις μεταβολές που επήλθαν. Για τη σύσταση, απόκτηση και κάθε άλλη μεταβολή στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1, από 1.1.2015, και εφεξής, ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της σύστασης, απόκτησης και κάθε άλλης μεταβολής στα παραπάνω δικαιώματα, πλην της κληρονομικής διαδοχής, για την οποία ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας αποποίησης της κληρονομιάς.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο κοινοποίησης στον προσφεύγοντα των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ του Διοικητή της ΑΑΔΕ: «1. Στις περιπτώσεις που, κατά την κείμενη φορολογική νομοθεσία, η φορολογική δήλωση δεν συνιστά άμεσο προσδιορισμό φόρου, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου. 2. **Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση.** 3. Εάν η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίσει το φόρο ολικά ή μερικά με βάση στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται σε φορολογική δήλωση του φορολογούμενου, οφείλει να αναφέρει ειδικά τα στοιχεία αυτά στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του φόρου.», σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 31 παρ. 1 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στον προσφεύγοντα της προσβαλλόμενης πράξης: ««Άμεσος προσδιορισμός φόρου» είναι ο προσδιορισμός φόρου που προκύπτει χωρίς περαιτέρω ενέργεια, ταυτόχρονα με την υποβολή της φορολογικής δήλωσης.» Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, , να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος

Ως προς τον τρίτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 19 § 2 του ν.4110/13 το οποίο συμπληρώνει το άρθρο 23 § 1 εδάφιο δ' του Ν. 3427/2005 (Α' 312), ορίζονται τα εξής: «Φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 1.1.2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, υποχρεούνται να ελέγξουν ηλεκτρονικά μέχρι 30.6.2013 την περιουσιακή τους κατάσταση, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, προκειμένου να τη συμπληρώσουν, τροποποιήσουν και οριστικοποιήσουν. Νομικά

πρόσωπα, τα οποία κατά την 1.1.2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, υποχρεούνται σε ηλεκτρονική υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων μέχρι 30.6.2013, στην οποία θα περιλαμβάνεται η περιουσιακή τους κατάσταση, όπως είναι διαμορφωμένη κατά την 1.1.2013.»

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1159/2013) του Υπουργού Οικονομικών, η τελική ημερομηνία υποβολής της ως άνω δήλωσης παρατάθηκε και διαμορφώθηκε για τα νομικά πρόσωπα, ως η 30^η Νοεμβρίου 2013

Επειδή σύμφωνα από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε ηλεκτρονικά δήλωση στοιχείων των ακινήτων της μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία ως είχε υποχρέωση, αλλά υπέβαλε για πρώτη φορά αυτήν την 21-3-2019, λαμβάνοντας έτσι α/α καταχώρησης και στην οποία αναφέρεται στην ένδειξη «είδος δήλωσης έτους 2014» η λέξη «αρχική» γεγονός που επισημαίνει η προσφεύγουσα και στην κρινόμενη προσφυγή.

Επειδή η φορολογική αρχή, κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, έδρασε στο πλαίσιο δέσμιας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Ειδικότερα, η φορολογική πράξη θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις ή τους όρους, που θέτει ο κανόνας δικαίου στον οποίο ανάγεται και με τον οποίο θα πρέπει να συμφωνεί το περιεχόμενο της πράξης. Η αρχή της νομιμότητας ως συνέπεια της λειτουργίας του Κράτους διέπει την δέσμια αρμοδιότητα, εξετάζει εν συντρέχουν από τον νόμο οι νομικές και πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του κανόνα και είναι υποχρεωμένο να εκδώσει ατομική πράξη που θα διέπει την ατομική ρύθμιση που προκαθορίζει ο κανόνας αυτός. Συνεπώς, δεν τίθεται θέμα παραβίασης της αρχής της νομιμότητας

Ως προς τον τέταρτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή το γεγονός πως η Διοίκηση δεν προέβη για μακρό χρονικό διάστημα σε κανένα έλεγχο στα πλαίσια της ελεγκτικής της αρμοδιότητας, δημιουργώντας της, την εύλογη πεποίθηση ότι δεν θα ελεγχθεί στο μέλλον και ότι για την επίδικη χρήση δεν θα της επιβαλλόταν ο ενδεδειγμένος φόρος, είναι απορριπτέος, καθώς η επί μακρόν παράλειψη της φορολογικής αρχής να ελέγξει την προσφεύγουσα εταιρεία δεν είναι δυνατό να της δημιουργήσει νόμιμη προσδοκία ότι δεν θα ελεγχθεί και ότι δεν θα κληθεί να καταβάλει στο μέλλον τον προσήκοντα φόρο και συνεπώς **δεν υπάρχει παραβίαση της αρχής** της χρηστής διοίκησης και της **δικαιολογημένης εμπιστοσύνης** (ΔΠρ Ροδ. 188/2006).

Ως προς τον πέμπτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή η αρχή της καλής πίστης ανήκει στις εν γένει αρχές του διοικητικού δικαίου και έχει συμπληρωματικό χαρακτήρα ισχύει δε όταν δεν υπάρχει σχετικός κανόνας, ο οποίος έχει θεσπιστεί με πράξη νομοθετικού οργάνου ή κανόνας ανώτερης τυπικής ισχύος από τέτοιο κανόνα. Από την αρχή της καλής πίστης προκύπτει ότι-όπως ο ιδιώτης έτσι και- η διοίκηση δεν

δικαιούται να εκμεταλλευτεί ή, ακόμη λιγότερο, να δημιουργήσει καταστάσεις πλάνης, απάτης ή απειλής στους πολίτες. Στην προκειμένη περίπτωση, αλυσιτελώς και παντελώς αβάσιμα η προσφεύγουσα προβάλλει τον ισχυρισμό αυτό, καθώς η Διοίκηση ενεργεί με βάση και γνώμονα τα όσα ορίζουν το Σύνταγμα και οι Νόμοι του Κράτους στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, ενώ σε καμία περίπτωση η έκδοση των κρινόμενων καταλογιστικών πράξεων από τη Φορολογική Αρχή δεν μπορεί να αναφέρεται ως προσβολή των εννόμων συμφερόντων των πολιτών. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο πέμπτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς τον έκτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 4 ν. 4223/2013, όπως ίσχυαν για το έτος 2019 και συγκεκριμένα κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης: «1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται *Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)* στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά [...] πρόσωπα [...] **την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους**. 2. [...]. 3. [...]. 4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι **αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας**, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.»

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 4 ν. 4223/2013, όπως ίσχυαν για το έτος 2019 και συγκεκριμένα κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης, **κρίσιμος χρόνος για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ είναι η 1^η Ιανουαρίου εκάστου έτους** (φορολογικού).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2019 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ έτους 2018): «1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. 2. [...]. 3. [...]. 4. [...]. 5. Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 01.01.2019 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ έτους 2019): «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2019 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ έτους 2019): «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και

αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. **Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.»**

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 01.01.2019 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ έτους 2019): «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.»

Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω, ότι η κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος επιβολή φόρου σε είδος περιουσίας από τυπικό νόμο προϋποθέτει αυτοτελές προσοδοφόρο (έστω και κατά τεκμήριο) περιουσιακό αντικείμενο, τέτοια δε στοιχεία δεν περιέχει ο επιβληθείς ΕΝΦΙΑ και κατ' ακολουθία είναι προφανές ότι η επιβολή του ιδιαίτερα επί απρόσοδων ακινήτων αντίκειται στο Σύνταγμα. Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί από την ερμηνεία του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος δεν προκύπτει ότι επί επιβολής φόρου επί της περιουσίας θα πρέπει το βαρυνόμενο περιουσιακό αντικείμενο να είναι προσοδοφόρο, πολλώ δε μάλλον όταν, όπως κρίθηκε (πλειοψηφία 17-2) με την υπ' αριθμ. 532/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 11 της απόφασης) για την περίπτωση του φόρου ακίνητης περιουσίας (ΦΑΠ), ο νομοθέτης, θεσπίζοντας τον ΦΑΠ, απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στη φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας ως φορολογητέας ύλης (άλλως, πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά τη συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνο το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, και, ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το εκάστοτε συγκεκριμένο βαρυνόμενο με ΦΑΠ ακίνητο δεν αποτελεί καταρχήν προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στο ΦΑΠ (πρβλ. επίσης ΟΛΣΤΕ 1972/2012 (πλειοψηφία 28-11), σκέψη 16 - ΕΕΤΗΔΕ ΟΛΣΤΕ 3342/2013 (πλειοψηφία 28-11), σκέψη 16 - ΕΕΤΗΔΕ ΟΛΣΤΕ 3343/2013 (πλειοψηφία 28-11), σκέψη 18 - ΕΕΤΗΔΕ ΟΛΣΤΕ 3344/2013 (πλειοψηφία 28-11), σκέψη 20 - ΕΕΤΗΔΕ ΟΛΣΤΕ 3345-3349/2013 (πλειοψηφία 28-11), σκέψη 19 - ΕΕΤΗΔΕ), κάτι που θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ισχύει και για την περίπτωση του ΕΝΦΙΑ, αφού και ο ΕΝΦΙΑ, όπως και ο ΦΑΠ, είναι φόρος επί της κατοχής ακίνητης περιουσίας. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο έκτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 19-04-19 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, κατά της πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝΦΙΑ) έτους 2014 του Διοικητή της ΑΑΔΕ με αριθμό δήλωσης ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)/2019 και αριθμό ειδοποίησης/19 και **την επικύρωση** της πράξης αυτής.

Η φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΕΝΦΙΑ έτους 2014 συνολικού ποσού 26.030,62 € ήτοι ποσού ΕΝΦΙΑ 16.359,34 € (κύριος φόρος), πλέον 2.508,90 € (ΕΝΦΙΑ συμπληρωματικός φόρος), προσαυξήσεις , τόκοι & τέλη 7.162,38 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝΦΙΑ) Έτους 2014 του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με αριθμό δήλωσης ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) και αριθμό ειδοποίησης
--

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΑΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.